

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **Den Braven Czech and Slovak a.s.**, se sídlem Úvalno 353, Úvalno, IČ: 26872072, zast. Mgr. Karlem Ležatkou, advokátem, se sídlem 28. října 1610/95, Ostrava, proti žalovanému: **Celní úřad pro hlavní město Prahu**, se sídlem Washingtonova 7, Praha 1, proti exekučním příkazům žalovaného ze dne 5. 6. 2014, č. j. 85795/2014-510000-42.1, č. j. 85779/2014-510000-42.1, č. j. 85757/2014-510000-42.1, a č. j. 86097/2014-510000-42.1, ze dne 11. 6. 2014, č. j. 85372-2/2014-510000-42.1, č. j. 85493-2/2014-510000-42.1, a proti rozhodnutím žalovaného ze dne 8. 8. 2014, č. j. 109675-17/2014-510000-11, č. j. 109675-21/2014-510000-11, č. j. 109675-29/2014-510000-11, č. j. 109675-33/2014-510000-11, č. j. 109675-35/2014-510000-11, č. j. 109675-41/2014-510000-11, č. j. 109675-50/2014-510000-11, č. j. 109675-55/2014-510000-11, a č. j. 109675-58/2014-510000-11, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 4. 10. 2017, č. j. 10 Af 50/2014 - 65,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Dosavadní průběh řízení

[1] Exekučními příkazy uvedenými v záhlaví byla vůči žalobci nařízena exekuce přikázáním pohledávky z účtu u poskytovatele platebních služeb ve výši cla vyměřeného dodatečnými platebními výměry a úroku z prodlení. Proti exekučním příkazům žalobce brojil námitkami podle § 159 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu.

[2] O námitkách bylo rozhodnuto rozhodnutími žalovaného citovanými v záhlaví. Exekuční příkazy byly změněny pouze v tom rozsahu, že byla napravena chyba v tabulkách identifikujících exekuční tituly; popisové řádky tedy po opravě odpovídaly číselným údajům.
[3] Žalobce napadl uvedené exekuční příkazy a rozhodnutí o námitkách žalobami u Městského soudu v Praze. Jednotlivé žaloby byly spojeny ke společnému projednání. V žalobách směřujících proti exekučním příkazům ze dne 11. 6. 2014 žalobce namítal nesrovnalosti spočívající v zaměňování dat s částkami a naopak. Výrok exekučního příkazu tedy nedostál požadavkům § 102 daňového řádu. Ostatní žalobní body byly ve všech žalobách shodné. Žalobce namítal, že nebyla odůvodněna výše exekučních nákladů a že žalovaný nebyl k vydání exekučních příkazů místně příslušný. Žalobce také namítal, že mu není zřejmé, jakými rozhodnutími mu byly nedoplatky vyměřeny.

[4] V doplnění žaloby doručeném městskému soudu dne 19. 12. 2014 žalobce uvedl, že nahlédnutím do exekučních spisů odhalil, že Celní úřad pro Moravskoslezský kraj doručoval dodatečné platební výměry, na základě kterých byly vydány exekuční příkazy, Mgr. Ing. Janu Krejsovi, substitučnímu zástupci Mgr. Davida Neveselého, advokáta, který žalobce v řízení zastupoval. Substituční zástupce přitom neměl platební výměry žalobci předat. Podle judikatury Nejvyššího správního soudu doručování substitučnímu zástupci v řízení nevyvolává žádné právní účinky. Jelikož tedy dodatečné platební výměry nebyly žalobci nikdy doručeny, nemohly nabýt právní moci, a proto nebylo možné v exekučním řízení vymáhat povinnosti v nich uložené.

[5] Městský soud shora uvedeným rozsudkem shledal žalobu důvodnou a napadené exekuční příkazy i rozhodnutí o námitkách zrušil a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení.

[6] Ve vztahu k exekučním příkazům ze dne 11. 6. 2014 městský soud konstatoval, že pouhá chyba v psaní spočívající v posunutí údajů v tabulce by nezpůsobila nepřezkoumatelnost exekučních příkazů, neboť z čísla jednacího exekučního titulu by bylo možné jednoznačně identifikovat, jaká povinnost je po žalobci vymáhána a kterým rozhodnutím mu byla uložena. Ve výroku ani v odůvodnění žádného z exekučních příkazů však nebylo uvedeno, který orgán exekuční tituly vydal. Pokud by žalobce věděl, že je po něm vymáhána povinnost stanovená rozhodnutím Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj konkrétního čísla jednacího, byl by mu exekuční příkaz srozumitelný bez ohledu na posunutí údajů v číselné tabulce. Na základě pouhého čísla jednacího však rozhodnutí jednoznačně identifikovat nelze, jestliže se nejednalo o exekuční titul vydaný celním úřadem nařizujícím exekuci. Absence identifikace exekučního titulu specifikací celního úřadu, který takový titul vydal, zakládá podle městského soudu natolik významnou vadu neurčitosti, že je třeba exekuční příkazy považovat za nepřezkoumatelné.

[7] Nedostatečná identifikace exekučních titulů je prohloubena skutečností, že dodatečné platební výměry Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj nebyly žalobci doručeny, neboť byly doručeny pouze substitučnímu zástupci žalobcova zmocněnce. Tato námitka sice byla uvedena až v doplnění žalob, která byla podána až po uplynutí lhůty pro podání žaloby podle § 71 odst. 2 věty třetí s. ř. s., ale městský soud dospěl k závěru, že se jedná pouze o rozvedení tvrzení uvedeného již v žalobě, že žalobci nebylo zřejmé, na základě kterých exekučních titulů byly exekuční příkazy vydány.

[8] Rozšířený senát v usnesení ze dne 4. 11. 2003, č. j. 1 As 4/2003 - 48, ve vztahu k soudnímu řádu správnímu dovodil, že má-li účastník zástupce, je třeba doručovat vždy jemu. Je-li zástupcem advokát, který je podle zákona o advokacii oprávněn si zvolit substitučního zástupce, je stále třeba doručovat prvnímu zástupci, neboť jen on zastupuje účastníka. Je-li rozhodnutí soudu doručeno jen substitutovi, jedná se podle soudního řádu správního o doručení neúčinné. Tento závěr následně Nejvyšší správní soud potvrdil i ve vztahu k daňovému řádu, a to v rozsudku ze dne 15. 10. 2015, č. j. 4 Afs 105/2014 - 101.

[9] Navzdory odlišným názorům vysloveným v komentářové literatuře k daňovému řádu, neshledal městský soud žádný důvod k tomu, aby se od ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu odchyloval. Jelikož soud dospěl k závěru, že exekuční tituly skutečně žalobci doručeny nebyly, jsou nezákonná též rozhodnutí o námitkách, jimiž nebyly napadené exekuční příkazy v souladu s § 159 odst. 3 daňového řádu zrušeny. Ostatní žalobní námitky městský soud neshledal důvodnými.

II. Kasační stížnost žalovaného

[10] Žalovaný (dále jen „stěžovatel“) napadl rozsudek městského soudu kasační stížností. Stěžovatel namítá, že městský soud zatížil kasační stížností napadený rozsudek nepřezkoumatelností spočívající především v tom, že připustil, aby doplněním podání žalobce ze dne 19. 12. 2014 došlo k doplnění žalobního bodu, podle kterého žalobci nebylo zřejmé, na základě kterých exekučních titulů byly exekuční příkazy vydány. Stěžovatel v této souvislosti odkazuje na rozsudky městského soudu týkající se skutkově a právně souvisejících případů stejných účastníků ze dne 25. 10. 2017, č. j. 9 Af 61/2014 - 121, a č. j. 9 Af 67/2014 - 128, a ze dne 8. 12. 2017, č. j. 3 Af 53/2014 - 88, ve kterých městský soud doplnění žalobce ze dne 19. 12. 2014 zcela jednoznačně označil za uplatnění nového žalobního bodu podaného po zákonem stanovené lhůtě pro podání správní žaloby.

[11] Stěžovatel nepřezkoumatelnost rozsudku také spatřuje v tom, že městský soud se u dvou exekučních příkazů ztotožňuje se stěžovatelem, že pouhá chyba v psaní spočívající v posunutí údajů v tabulce by nezpůsobila jejich nepřezkoumatelnost, aby zároveň konstatoval, že spolu s neuvedením celního úřadu, který exekuční titul vydal (Celní úřad pro Moravskoslezský kraj), stěžovatel takovou nepřezkoumatelnost založil. Nejenom dva dotčené exekuční příkazy, ale i všechny ostatní, které jsou předmětem této kasační stížnosti, obsahovaly náležitosti dané § 178 odst. 2 daňového řádu. Číslo jednací včetně vymáhané částky nedoplatku, tak jak je definován v § 153 daňového řádu, jsou a byly dostatečným identifikátorem vykonávaných rozhodnutí (dodatečných platebních výměrů), které v nalézací rovině daňového řízení vydal Celní úřad pro Moravskoslezský kraj.

[12] Stěžovatel svůj postoj odůvodňuje především tou skutečností, že úvod čísla jednacího v napadeném exekučním příkazu sestávající z číslic „1364“ je kmenovým č. j. (pro rok 2014) prováděné kontroly po propuštění zboží, která byla Celním úřadem pro Moravskoslezský kraj u žalobce ukončena v roce 2014. Číslice uvedená za pomlčkou „-59/2014“ potom představuje rozlišovací znak včetně označení roku jeho zaevidování, který přesně identifikuje jeden z dodatečných platebních výměrů vydaných na základě provedené kontroly po propuštění zboží. Tímto konkrétním dodatečným platebním výměrem byla

žalobci uložena platební povinnost peněžitého plnění v celkové výši 419.337 Kč. Další číslice za pomlčkou „-570000“ potom označuje celní úřad, který dodatečný platební výměr vydal.

[13] Pokud tedy ze zprávy o provedené kontrole po propuštění zboží nesoucí označení 1364-30/2014-570000-51 ze dne 25. 3. 2014 vyplývá, že u kontrolovaných celních prohlášení bylo zjištěno chybné deklarování původu zboží, čímž došlo ke vzniku celního dluhu, a označení exekučních titulů (dodatečných platebních výměrů) v napadených exekučních příkazech bylo provedeno pomocí rozlišovacího znaku, pak je stěžovatel toho názoru, že označení exekučního titulu pouhým číslem jednacím a datem jeho vydání spolu s uvedením dlužné částky, resp. nedoplatku, je jako identifikátor naprosto dostačujícím a plně v souladu s ustanovení § 178 odst. 2 písm. d) daňového řádu.

[14] Stěžovatel dále namítá, že městský soud nesprávně posoudil právní otázku účinnosti doručování substitučnímu zástupci. Městský soud nepřesvědčivě vysvětlil odchýlení komentářové literatury k daňovému řádu od ustálené judikatury a stěžovatel je stále názoru, že s ohledem na okolnosti případu není možné z ustálené judikatury vycházet. Stěžovatel vychází z toho, že v žádném z výše označených rozsudků Nejvyššího správního soudu není řešena otázka vědomého zastoupení daňového subjektu substitutem. Z textu plných mocí je jednoznačně seznatelné, že žalobce, jehož jménem v rámci řízení o kontrole po propuštění zboží vedené Celním úřadem pro Moravskoslezský kraj jednal Mgr. David Neveselý, advokát, který jménem žalobce určil, že veškeré písemnosti se budou doručovat do rukou substituta Mgr. Ing. Jana Krejsy, advokáta.

[15] Stěžovatel si je vědom skutečnosti, že zvláštní úprava v daňovém řádu má přednost před obecnou právní úpravou danou zákonem č. 89/2012 Sb., občanským zákoníkem, nicméně právě principy této obecné úpravy musí být reflektovány i speciální právní úpravou. Pokud tedy žalobce jednoznačně deklaroval, že doručováno bude Mgr. Ing. Janu Krejsovi, advokátovi, pak ve smyslu ustanovení § 444 občanského zákoníku nyní nemůže tvrdit, že takové právní jednání neučinil a bez dalšího se dovolávat judikátů Nejvyššího správního soudu, z nichž vyplývá, že pokud si daňový subjekt zvolí zástupce pro účely daňového řízení, pak také jenom tomuto zástupci musí být doručováno.

[16] Žalobce se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

III. Posouzení kasační stížnosti

[17] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil zákonné náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost byla podána včas, osobou oprávněnou, proti rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost ve smyslu § 102 s. ř. s. přípustná, a stěžovatel je v souladu s § 105 odst. 2 s. ř. s. zastoupen zaměstnancem s vysokoškolským právnickým vzděláním. Poté Nejvyšší správní soud přezkoumal důvodnost kasační stížnosti v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů.

[18] Kasační stížnost není důvodná.

[19] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti rozsudku městského soudu pro nedostatek důvodů. Za nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů jsou považována zejména taková rozhodnutí, u nichž není z odůvodnění zřejmé, jakými úvahami se soud řídil při hodnocení skutkových i právních otázek a jakým způsobem se vyrovnal s argumenty účastníků řízení (srov. např. rozsudek NSS ze dne 29. července 2004, č. j. 4 As 5/2003 - 52). Takovou vadou však napadený rozsudek netrpí. Důvody, které krajský soud vedly ke zrušení napadeného rozhodnutí, jsou z odůvodnění seznatelné. Krajský soud vylíčil konkrétní skutkové okolnosti, o něž své rozhodnutí opřel, uvedl úvahy, kterými se řídil při posouzení důvodnosti žaloby, a popsal závěry, ke kterým na základě těchto úvah dospěl (srov. např. rozsudek NSS ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005 - 44). Nejvyšší správní soud rovněž neshledal, že by krajský soud opomenul vypořádat některou z námitek uplatněných v žalobě (viz např. rozsudek NSS ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004 - 73).

[20] Nepřezkoumatelnost rozsudku nelze spatřovat v tom, že městský soud se věcně zabýval námitkou, která měla být dle argumentace stěžovatele nepřípustná, jelikož městský soud tento postup výslovně a srozumitelně odůvodnil. Totéž platí pro závěr městského soudu o nepřezkoumatelnosti napadených exekučních příkazů, jelikož i v tomto případě městský soud svůj postup odůvodnil.
[21] Z kasační stížnosti stěžovatele nicméně vyplývá, že stěžovatel v tomto směru ve skutečnosti brojí proti závěru městského soudu o přípustnosti námitky neúčinnosti doručení dodatečných platebních výměrů, což může představovat jinou vadu řízení před soudem podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., a posouzení právní otázky přezkoumatelnosti exekučních příkazů.

[22] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval otázkou, zda bylo možné projednat námitku neúčinnosti doručení exekučních titulů, na které závisí posouzení právní otázky doručování substitučnímu zástupci. Podle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. musí žaloba kromě obecných náležitostí podání obsahovat žalobní body, z nichž musí být patrno, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné. Podle § 71 odst. 2 s. ř. s. může žalobce kdykoli za řízení žalobní body omezit. Rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další žalobní body může jen ve lhůtě pro podání žaloby. Řádně a včas uplatněný žalobní bod lze však argumentačně rozvíjet i po uplynutí lhůty k podání žaloby (srov. rozsudek NSS ze dne 18. 7. 2013, č. j. 1 Afs 54/2013 - 36).

[23] V posuzovaném případě žalobce v jednotlivých žalobách ze dne 20. 8. 2014, 3. 10. 2014 a 6. 10. 2014, které byly spojeny ke společnému projednání, namítal, že „*mu není zřejmé, na základě čeho by jím měly být nějaké nedoplatky placeny, resp. by mu měly být vyměřeny*“, popř. že „*mu není známo nic o tom, že by existovalo jakékoliv rozhodnutí, podle něhož by proti němu měla být vedena exekuce*“, a tedy absentuje základ oprávnění stěžovatele vést exekuční řízení.

[24] V replice k vyjádření žalovaného ze dne 19. 12. 2014 potom žalobce uvedl, že důvodem celého nedorozumění je zřejmě chyba v doručování podkladového rozhodnutí, které zřejmě stěžovatel zaslal do datové schránky třetí osoby, která nebyla se žalobcem v žádném vztahu, tj. substitučnímu zástupci Mgr. Jana Neveselého Mgr. Ing. Janu Krejsovi.

[25] Je nesporné, že replika k vyjádření žalovaného, kde žalobce poprvé zpochybnil účinnost doručení dodatečných platebních výměrů, na základě kterých byla nařízena exekuce, substitutovi jeho zmocněnce, byla zaslána městskému soudu až po lhůtě k podání žaloby. Spornou otázkou je to, zda lze tuto námitku považovat za rozvinutí žalobního bodu vzneseného v žalobě, podle něhož žalobce o žádném exekučním titulu nevěděl, či nikoliv.

[26] Městský soud v rozsudcích ze dne 25. 10. 2017, č. j. 9 Af 61/2014 - 121, č. j. 9 Af 67/2014 - 128, a ze dne 8. 12. 2017, č. j. 3 Af 53/2014 - 88, které vycházejí ze stejného skutkového a právního stavu jako posuzovaný případ, uvedené námitky odlišil na základě této argumentace: „*Námitka, kterou žalobce v doplňujícím vyjádření ze dne 19. 12. 2014 brojí proti tomu, že dodatečné platební výměry nebyly řádně doručeny jeho zástupci, se z povahy věci upíná ke konkrétním existujícím rozhodnutím správního orgánu (zde dodatečným platebním výměrům). Obsahem takové námitky není a logicky ani nemůže být zpochybňování existence doručovaného rozhodnutí (pokud by určité rozhodnutí neexistovalo, nebylo by možné ho komukoliv doručovat, a tím pádem by ani nemohlo dojít k žádným pochybením při jeho doručování)... Podstata této námitky se tak zcela míjí s původním žalobním bodem, v němž žalobce popírá své povědomí o existenci jakéhokoliv rozhodnutí, které by mohlo být exekučním titulem*.“

[27] S tímto závěrem se však Nejvyšší správní soud neztotožňuje. Podle judikatury zdejšího soudu nelze obsah žalobních bodů posuzovat přepjatě formalisticky, jelikož takový přístup by byl v rozporu s hlavním úkolem soudů ve správním soudnictví, kterým je ochrana veřejných subjektivních práv (srov. rozsudek NSS ze dne 12. 1. 2016, č. j. 4 Azs 285/2015 - 24). Námitku neúčinnosti doručení exekučních titulů uvedenou ve vyjádření ze dne 19. 12. 2014 je s ohledem na to třeba považovat za rozvinutí námitky uvedené v žalobě, podle které nebylo žalobci známo žádné podkladové rozhodnutí, na základě kterého by měla být vedena exekuce. Je logické, že žalobce o existenci exekučního titulu nevěděl, pokud mu nebyl doručen. Námitku neúčinnosti doručení exekučního titulu pak mohl vznést až poté, co se dozvěděl o jeho existenci. Uvedená tvrzení spolu tedy souvisí a námitka neúčinného doručení exekučních titulů proto nepředstavuje nový žalobní bod, nýbrž rozvinutí včas uplatněného žalobního bodu.

[28] Městský soud v rozsudcích ze dne 25. 10. 2017 a 8. 12. 2017 rovněž odkazoval na související rozsudek NSS ze dne 24. 3. 2017, č. j. 4 Afs 1/2017 - 193, kde zdejší soud uvedl, že obecné tvrzení žalobce, že mu není nic známo o tom, že by existovalo jakékoliv rozhodnutí, podle něhož by proti němu měla být vedena exekuce, je spíše obecné a nelze z něj dovozovat, že žalobce zpochybňuje relevanci doručení dodatečných platebních výměrů substitutovi zástupce žalobce. Tento závěr však Nejvyšší správní soud vyslovil ve vztahu k procesnímu pochybení městského soudu spočívajícím v tom, že vyjádření žalobce, kde byla dotčená námitka rozvedena, nebylo v této věci stěžovateli před rozhodnutím městského soudu ve věci doručeno, a stěžovatel proto neměl možnost reagovat na námitku neúčinnosti doručení exekučních titulů.

[29] Přestože tedy tvrzení, že žalobci nebylo nic známo o existenci exekučního titulu, je samo o sobě nekonkrétní a působí spíše účelově, následným vyjádřením žalobce ze dne 19.

12. 2014 byly tyto pochybnosti odstraněny. Nejvyšší správní soud nicméně konstatuje, že takové rozšíření žalobního bodu považuje za hraniční, a to zejména s ohledem na skutečnost, že žalobci bylo známo, že je proti němu vedeno řízení o doměření celního dluhu, které může být ukončeno vydáním dodatečných platebních výměrů. Po vydání exekučních příkazů žalobci nic nebránilo v tom, aby vady doručování odhalil a uplatnil odpovídající námitku v námitkách proti exekučním příkazům a ve správní žalobě, a to zejména pokud by si vydání dodatečných platebních výměrů skutečně nebyl vědom.

[30] Nejvyšší správní soud se dále zabýval námitkou, podle níž městský soud nesprávně posoudil právní otázku účinnosti doručování exekučních titulů substitučnímu zástupci.

[31] Městský soud měl podle stěžovatele nepřesvědčivě vysvětlit odchýlení komentářové literatury k daňovému řádu od ustálené judikatury. Stěžovatel také namítá, že v žádném z rozsudků Nejvyššího správního soudu citovaných městským soudem není řešena otázka vědomého zastoupení daňového subjektu substitučním zástupcem.

[32] Podle § 176 odst. 1 písm. b) daňového řádu je exekučním titulem vykonatelné rozhodnutí, jímž je stanoveno peněžité plnění. Podle § 101 odst. 5 daňového řádu je rozhodnutí vůči svému příjemci účinné okamžikem jeho oznámení. Podle § 101 odst. 6 daňového řádu se oznámením rozhodnutí rozumí jeho doručení.

[33] Podle § 41 odst. 1 daňového řádu „[m]*á-li osoba, které je písemnost doručována, zástupce, doručují se písemnosti pouze tomuto zástupci, a to v rozsahu jeho oprávnění k zastupování*“. Podle § 27 odst. 1 daňového řádu si účastník řízení může zvolit zmocněnce a podle § 29 odst. 1 daňového řádu může mít v téže věci pouze jednoho zmocněnce. Podle § 29 odst. 2 daňového řádu si zmocněnec nesmí zvolit dalšího zmocněnce, nejedná-li se o advokáta.

[34] Nejvyšší správní soud nepovažuje za účelné opětovně shrnovat judikaturní východiska k dotčené právní otázce vyslovená zejména v rozhodnutích zdejšího soudu ze dne 4. 11. 2003, č. j. 1 As 4/2003 - 48, nebo ze dne 15. 10. 2015, č. j. 4 Afs 105/2014 - 101, která přehledně v napadeném rozsudku vyložil městský soud a stěžovatel je nezpochybňuje. K námitce stěžovatele, že městský soud nevysvětlil odlišný výklad dotčené otázky v komentářové literatuře, Nejvyšší správní soud konstatuje, že soudy nejsou závěry vyslovenými v odborné literatuře vázány. Městský soud k této otázce vhodně konstatoval, že komentář k daňovému řádu, na který stěžovatel odkazuje (Baxa, J. a kol. *Daňový řád. Komentář*. II. díl. Praha: Wolters Kluwer ČR, a.s., 2011), se proti předchozí judikatuře Nejvyššího správního soudu nevymezuje a neuvádí, proč není aplikovatelná nebo by měla být změněna. Je proto na místě, pokud městský soud z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu vycházel, aniž by s komentářovou literaturou podrobně polemizoval.

[35] K odlišnému právnímu posouzení nemůže vést ani skutečnost, že žalobce měl být s doručováním substitučnímu zástupci srozuměn. Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že substituční zástupce v řízení nevystupuje jako zástupce zmocnitele, ale jako zástupce zmocněnce (advokáta). Zástupcem zmocnitele však zůstává pouze jeho zmocněnec. Mezi substitučním zástupcem a zmocnitelem žádný vztah nevzniká. Nejvyšší správní soud také podotýká, že z obsahu plných mocí ze dne 19. 3. 2014 udělených Mgr.

Davidu Neveselému nad rámec obecného oprávnění zmocněnce zvolit si substitučního zástupce nevyplývá, že by měl být žalobce srozuměn s doručováním substitučnímu zástupci, jak tvrdí v kasační stížnosti stěžovatel.

[36] Odkaz na § 444 občanského zákoníku, podle něhož „[k]*do vlastní vinou vyvolá u třetí osoby domněnku, že zmocnil někoho jiného k právnímu jednání, nemůže se dovolat nedostatku zmocnění, byla-li třetí osoba v dobré víře a mohla-li rozumně předpokládat, že zmocnění bylo uděleno*“, potom v tomto případě není na místě. Podle § 1 odst. 1 věty druhé občanského zákoníku je uplatňování soukromého práva nezávislé na uplatňování práva veřejného. Soukromoprávní úpravu institutu zastoupení proto nelze rovnocenně přenášet do práva veřejného, které se řídí jinými zásadami, v této souvislosti zejména zásadou zákonnosti. Povinností stěžovatele jako správního orgánu je postupovat v souladu se zákonem. Pokud tak nepostupoval, nelze odpovědnost za takový postup přenášet na žalobce. Lze také přisvědčit městskému soudu, že stěžovatel mohl v případě pochybností žalobcova zmocněnce vyzvat k odstranění vad substituční plné moci přiměřeně podle § 28 odst. 2 daňového řádu. Ze substituční plné moci založené ve spisu však rovněž nevyplývá, že by zmocněnec žalobce žádal o doručování písemností svému substitutovi (např. formou stanovení adresy pro doručování), pouze jej zmocnil k provádění všech úkonů v rozsahu plné moci udělené žalobcem jemu (zmocněnci).

[37] Nejvyšší správní soud se dále zabýval námitkou týkající se specifikace exekučního titulu v exekučních příkazech.

[38] Podle § 178 odst. 2 písm. e) daňového řádu výrok exekučního příkazu obsahuje kromě náležitostí podle § 102 odst. 1 též odkaz na exekuční titul.

[39] V rozsudku ze dne 25. 2. 2016, č. j. 9 Afs 52/2015 - 59, Nejvyšší správní soud shledal, že drobné formulační nedostatky v exekučním příkazu nemají vliv na splnění povinnosti označit exekuční titul, pokud nevyvolávají pochybnosti o tom, který správce daně exekuční titul vydal. K tomu nyní Nejvyšší správní soud dodává, že smyslem označení exekučního titulu v exekučním příkazu je identifikace nedoplatku, pro který je exekuce nařizována. Označení exekučního titulu tedy musí být pro daňový subjekt srozumitelné.

[40] V posuzovaném případě byl exekuční titul v exekučních příkazech označen číslem jednacím a datem vydání. Pokud stěžovatel v kasační stížnosti demonstruje, že identita celního úřadu, který exekuční titul vydal, se dá odvodit z čísla jednacího, nejedná se o skutečnosti běžně známé a dostupné soukromým osobám. Stěžovatel ostatně v kasační stížnosti ani neuvádí, kde lze tyto informace o skladbě a významu čísel jednacích užívaných celní správou získat.

[41] Tuto vadu přitom nelze zhojit ani odkazem na zprávu o provedené kontrole po propuštění zboží ze dne 25. 3. 2014, která obsahuje stejné číslo jednací lišící se pouze v rozlišovacím znaku, nebo vyrozumění o nedoplatku ze dne 30. 4. 2014, kde je uvedena stejná výše peněžitých plnění, jako v exekučních příkazech (nicméně s chybně označeným exekučním titulem). Náležitosti exekučního příkazu musí obstát samy o sobě. Označení exekučního titulu je také třeba posuzovat s ohledem na to, že exekuční titul nebyl žalobci

řádně doručen, a další důvodně vytýkané vady exekučních příkazů (záměna data vydání exekučního titulu a dlužné částky apod.), snižují jejich srozumitelnost.

[42] S ohledem na výše uvedené tedy nelze považovat označení exekučního titulu pouze číslem jednacím a datem vydání v posuzovaném případě za dostatečné. Ani tato námitka proto není důvodná.

[43] Pokud stěžovatel dále brojil proti úvahám městského soudu ohledně místní příslušnosti stěžovatele, Nejvyšší správní soud se touto otázkou blíže nezabýval, neboť městský soud výslovně uvedl, že toto není důvod nezákonnosti napadených exekučních příkazů a rozhodnutí, v této části tak stěžovatel brojí pouze proti odůvodnění napadeného rozsudku bez souvislosti s jeho výrokem (§ 104 odst. 2 s. ř. s.).

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

[44] Nejvyšší správní soud s ohledem na shora uvedené kasační stížnost podle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl. Jelikož Nejvyšší správní soud rozhodl o věci meritorně bez zbytečného odkladu, nerozhodoval již o návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ze dne 19. 12. 2017.

[45] Zároveň Nejvyšší správní soud rozhodl o nákladech řízení o kasační stížnosti podle § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl v řízení o kasační stížnosti úspěch, podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. mu tak nenáleží právo na náhradu nákladů řízení. Žalobci v řízení o kasační stížnosti podle obsahu spisu žádné náklady nevznikly, a proto mu soud náhradu nákladů nepřiznal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. ledna 2018

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu